

og denne Hindring vilde det være ønskeligt at faae fjernet. Ligeledes ønskede jeg at udtale mig om Endringsforslaget Nr. 95, som angaar Forbindelsen ved Kallehave og Koster. Det Forslag, her er fremsat, om Anlæg af Dæmninger og Broer samt Afsløsning af Færgeprivilegierne ved disse Færgesteder har min fuldeste Sympathi, og jeg skal sige hvorfor. Det er en Landevei, der fører fra Møen til Sjællands største Byer. Dersom det Soteritorium, der skyder sig ind mellem Møen og Sjælland, var Land og tilhørte en tredje Kommune, saa skulde denne Kommune i Kraft af de interkommunale Veilove være pligtig til at anlægge en offentlig Veie. To Kommuner, der have offentlige Veie, som pege mod hinanden, kunne tvinge en mellemliggende Kommune til at anlægge en offentlig Veie. Der foreligger et Præcedens i en Højesteretsdom, for at man kan tvinge den mellemliggende Kommune hertil. Naar nu Forholdet er det, at Staten skyder sig ind mellem to Kommuner, mener jeg, at den ubetinget maa have samme Forpligtelse, som enhver Kommune har i saa Henseende. Naar enhver fattig Kommune kan tvinges til at tilvejebringe en offentlig Veiforbindelse mellem to Kommuner, der pege mod hinanden, er det urimeligt, at Staten ikke skal have samme Forpligtelse. Jeg vilde ønske, at dette kunde gennemføres, og at der saaledes kunde tilvejebringes et Præcedens for, at Staten er forpligtet til ved saabanne Færgesteder at tilvejebringe offentlige Veiforbindelser i Stedet for disse, om jeg saa maa sige, private Veie. Det vilde da blive grebet rundt om af Befolkningen, som mange Steder trænger til Afsløsning af unaturlige, forældede Privilegier, der lægge Hindringer i Veien for Befolkningens Kommunikation. Man kan sige, at der er Forbindelse, men dette er netop det Karakteristiske ved de Færger, der eksistere, at det er private Veie, som opretholdes ifølge en Doktrin. I sin Tid har man givet Privilegierne til forskjellige Familier og nu ligger det Offentlige under denne Tilstand. Paa den anden Side maa jeg indrømme, at hvad der foreligger for det Udvalg, der har været nedsat for at bedømme den omtalte Jernbaneforbindelse, de Udfigter, det har givet til, at der kan komme en Jernbaneforbindelse, gjør det betænkeligt at gaa hen og vedtage det omtalte Forslag forjaavidt man derved skulde lægge Hindringer i Veien for, at der i en nær Fremtid kunde komme en Jernbaneforbindelse. Den høitærede Minister troede ikke paa Muligheden deraf, men for selve det Udvalg, der er nedsat i Sagen, er der fremskomet bestemte Udtalelser, der pege hen paa Muligheden af en Jernbaneforbindelse, saa at det

virtelig her er meget vanskeligt at sige, hvad man bør gjøre. Jeg kan ikke negte, at jeg vilde ønske, at den høitærede Indenrigsminister, saaledes som Sagen nu staar, vil tage sit Forslag tilbage. Der var ikke stort forskæftet derved, det kunde komme frem til næste Aar, og indtil vi samles atter her til Efteraaret, er der ingen Tvivl om, at der maa kunne foreligge tilstrækkelige Dplysninger for den høitærede Indenrigsminister, til at man kan sige, om man i en nær Fremtid tør vente at faae en Jernbane vedtagen. Tager den høitærede Minister det ikke tilbage, vil jeg sige, at vedtages dette Forslag, synes det let at kunne blive en Hindring for Jernbanen. Men i alt Fald mener jeg, at hvis det vedtages, maa Ministeren ogsaa derigjennem faae en Forpligtelse til at anlægge disse Dæmninger saaledes, at det bliver muligt i sin Tid at benytte dem til Jernbanen, og jeg mener, at han maa yderligere faae en Forpligtelse til at gjøre, hvad han kan, for at fremme Jernbaneanlægget, men forfastes det, ja saa frygter jeg for, at Den vil være udsat for i lang Tid ingen af Delene af saae, men saa bliver det rigtignok ogsaa en endnu større Forpligtelse for Ministeren at stille sig saa velvillig som muligt til de Bestræbelser, der maatte gjøres for at fremfalde Jernbanen. Det forekommer mig derfor, at det fra Ministerens eget Standpunkt vilde være det Heldigste at tage Forslaget tilbage, og jeg tror, at vi ville gavne Den bedst ved at udsætte Sagen til Efteraaret.

Sammerich: Jeg vil ganske kort omtale, hvorfor jeg ikke som det ærede Medlem for Stege (Vojen) kan være med til at stemme for disse Anlægsbroer; samtidig med at jeg er med til aflevere en Betænkning, der anbefaler paa et foreliggende Grundlag at søge at faae en Bane og en fast Bro til Møen arbeidet frem. Jeg skal ikke her gentage, hvad der er sagt saa tidt, at, hvis vi beslutte det nu foreslaede Anlæg, vil det Noget formindste Udfigterne til senere at faae en fast Bro. Har man nu vedtaget at anvende 250,000 Kr., hvoraf den største Del efter min Mening vil gaa tabt, vil man have Vanskelighed ved senere at faae vedtaget det dog ikke saa overvættede ubestemte Tilbud af 500,000 Kr., som vi have ment at kunne gaa til, hvis man sammen med Baneanlægget kunde faae en fast Bro. Derfor kan jeg ikke i Diebløkket være med til at stemme for Brohovederne. Men paa den anden Side er jeg overbevist om, at med Hensyn til dette Baneanlæg, som jeg iøvrigt ikke her skal komme nærmere ind paa, maa vi da samtidig have Lov til at forlange, at